

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 52. Rufinus Romæ damnatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum IV. postea editi sunt; eo etiam ferme tempore Historiam Ecclesiasticam Eusebii, A. C. 400. rogante, ut id faceret, Chromatio, Episcopo Aquilejensi, transtulit, adjunctis duabus libris, quibus usque ad Magni Theodosii obitum continuatur. Huic labori se vacasse testatur, quando Alarius, Italiam ingressurus, alpes transcendebat.

§. XII.

Rufinus Romæ damnatus.

To. ult. Hier. *A*nastasius Papa sæpius Rufinum Romam citaverat, ut objecta dilueret. Ipse

venire recusavit, & solummodo epistolam Sup. XVII. scripsit, qua excusationem obtendit; se

§. 5.

triginta annos parentes suos non vidisse, & durum sibi visum, post tantillum tempus ab iis denuo separari; cœterum nimis fessum se a profectionibus, novam suscipere non posse. Præsumit, fidem suam ex persecutione, quam Alexandriæ tulisset, satis esse probatam; de persecutione sub Valente loquitur; nihilominus professionem fidei suæ de Trinitate, Incarnatione, carnis resurrectione, pœnarum æternitate declarat, quæ Doctrinæ Catholicæ utcunque conformis est. De animarum origine tres opinio-

nes refert, dicitque, nulli earum se cal- culum dedisse, sed manifeste illi Doctrinæ adhærere, quam Ecclesia docet,

Deum

Deum animarum, corporumque esse Au- Sæculum IV.
 Etorem; de translatione Origenis dicit, A.C. 400.
 se nec ipsum defendere, nec approba-
 re, sed tantum interpretari, protesta-
 turque, non aliam sibi esse, aut futuram
 fidem, præter illam, quam Ecclesia Ro-
 mana, Aquilejensis, & Jerosolymitana
 teneret.

Hæc Apologia Anastasio Papæ non
 satisfecit, sed tamen Rufinum dam-
 navit; cumque comperisset, Theo-
 philum Alexandrinum Scripta Orige-
 nis rejecisse, eorumque prohibere le-
 ctionem, hæc etiam Romæ damnavit; *Hiar. ep. 78.*
 quod, urgente S. Marcella, & anno *ad Pamam. Ep.*
401. factum creditur. Anno sequenti *Marcell. in*
scripsit ad Joannem Jerosolymitanum fin. Id. ep.
16. c. 5. to. 2. Episcopum, qui in causa Rufini eum *Conc. p. 1194*
 consuluerat, & dicit: *ipse viderit, quid ap. Hier.*
aliquando Deo responsurus sit, conscientia ult.
tiæ suæ judici; *Quis Origenes esset, an-*
tequam scripta ejus in linguam nostram
ipse transtulisset, aut quid scripsisset,
nesciebam. Deinde ex toto hanc trans-
 lationem reprobat, quod Ecclesiam Ro-
 manam perversa Doctrina posset inficere.
 In Dei Providentiam spem suam ponit,
 confidens, mentem suam in omni terra
 probandam, & subjungit, se fusiis hac
 de re ad Venerium, Confratrem suum,
 scripsisse. Hic erat Episcopus Mediola-
 nensis, qui Simpliciano successerat. Sub-
 M 4 jungit,

Sæculum IV. jungit, Imperatorum Rescriptum exstare, quo omnibus Fidelibus Librorum A. C. 400. Origenis lectio prohibetur. Joannem hortatur, ne ad vulgi sermones attendat, nec mali suspicionem contra quemquam concipiat; quod ad S. Hieronymum pertinere videtur. Et finem scribendi facit, de Rufino dicens: *Sci-to, quod eum a nobis separatum aestimem, ita ut, quid agat, aut ubi sit, ignorare cupiam. Tandem ipsius res agitur, ut sollicitus sit, ubi absolvi possit.* His verbis finitur epistola S. Anastassi Papæ; nec aliud quidquam ab eo scriptum habemus. In ea epistola Joanni Jerosolimitano magnum honorem tribuit, dicens, Gloriam Episcopatum ejus per totum orbem diffundi, unde probatur, quamvis eum Episcopum S. Epiphanius, & S. Hieronymus heresis Origenianæ incusassent, hanc accusationem Romæ vel nunquam creditam, vel iterum di-Hier. 2. apot. lutam fuisse. Origenes etiam in Italia t. 6. Epist. a Venerio Mediolanensi, imo a Chro-Justin. to. 5. Conc. p. 658. matio Aquilejensi, & tandem in toto Occidente damnatus.

HISTO-